

Van de redactie

6 oktober 2016

De zomer lijkt nu toch écht voorbij. Toen ik gisteren om negen uur op de fiets van huis ging dacht ik: ik had mijn winterjas wel aan mogen doen, zó koud vond ik het. Maar ja, we waren natuurlijk enorm verwend en dan valt zo'n temperatuurdaling met ook nog eens een straffe wind, zwaar tegen. Maar die winterjas laat ik toch nog maar even in de kast hangen. Wie weet, het kan de komende week wel weer 20 graden worden.

Intussen heb ik alle kopij weer binnen en onder elkaar geplakt en tik ik nog snel even de inleiding voor deze nieuwe jaargang. En wat voor jaargang. We zijn jarig. Hoera! Van Schans tot Wildbaan is 40 jaar jong! Dat we nog maar heel lang mogen voortbestaan. En daar wil ik op deze plaats toch ook wel even onze adverteerders voor bedanken. Zonder hen geen Schans, of we zouden iedereen een duur lidmaatschap moeten laten betalen. Een aantal adverteerders is gestopt, maar alle lege plekken hebben we weer weten op te vullen. En ook deze jaargang voorzien wij u graag van het nieuws vanuit Leuvenheims Belang, de school en de verenigingen, als ook de vaste rubrieken die u zo van ons gewend bent.

In de rubriek **Aangeschoten** deze keer een dorpsgenoot, die ik tegenkwam op een Leuvenheims feestje - zo'n bijeenkomst levert altijd wat op - die mij vertelde dat-ie nog nooit in de Schans had gestaan. Wij geven hem graag het woord (hij heeft zelfs de burens al aangeschoten voor de volgende Schans. Dat was normaal in vroeger jaren. Nu al lang niet meer) en zeggen er nog maar eens bij dat de rubriek *Aangeschoten* niet alleen voor nieuwkomers is.

De rubriek van onze **wijkagent** moeten we deze keer even overslaan. Ik kreeg bericht dat Nienke Gebbink met zwangerschapsverlof is.

Hoe zit het ook al weer

Om ieders geheugen even op te frissen en de nieuwe Leuvenheimers wegwijs te maken hoe een en ander in elkaar steekt.

Het mededelingen- en contactblad 'Van Schans tot Wildbaan', is een uitgave van Leuvenheims Belang en verschijnt 6 keer per jaar. Een jaargang

loopt gelijk aan een schooljaar. Het blad wordt in Leuvenheim huis-aan-huis bezorgd en in Brummen, Eerbeek en Dieren bij leden van Leuvenheims Belang en bij de adverteerders.

Het boekje wordt gedrukt bij drukkerij Willems in Eerbeek. De bezorging wordt in Leuvenheim gedaan door Sarah en Harm Niessen en in Brummen en omgeving door Teun Hekman. Interviews, kopij verzamelen en eindredactie is in handen van ondergetekende. Manon Beekhuijzen neemt het corrigeerwerk voor haar rekening. Berichtgeving in de Schans van geboorte, huwelijk, jubilea en overlijden, is alleen voorbestemd aan leden.

Leest u dit blad van voor naar achter en van achter naar voor en u bent (nog) geen lid? Een lidmaatschap kost u slechts 7 euro per jaar. Aanmelden kan bij het secretariaat van Leuvenheims Belang, of via de redactie van de Schans.

Tot slot heb ik nog een paar mededelingen:

Op 4 november aanstaande organiseert de Culturele Raad weer het Brummens Dictee, dat deze keer wordt gehouden bij Concordia in Brummen. Welke twee dorpsgenoten hebben zin om hier samen met mij als Leuvenheims team aan mee te doen? Laat maar even weten.

Verder kreeg ik een boekje en een krantenartikel aangereikt over gebeurtenissen die tijdens de Tweede Wereldoorlog in onze gemeente hebben plaatsgevonden. Heeft iemand hier belangstelling voor? En als laatste laat ik u graag weten dat we in de advertentie van Enkele Leuvenheimse Verenigingen voortaan geen telefoonnummers meer vermelden, maar e-mailadressen. Lijkt ons veel handiger. En onze plaatselijke tennisclub LTC bericht ons dat ze een nieuwe website hebben: www.leuvenheimsetennisclub.nl Ik wens iedereen weer veel leesplezier. En is er Leuvenheims nieuws? De redactie van de Schans is er gek op.

Lies Harleman, redactie@leuvenheimsbelang.nl

De volgende Schans verschijnt half december 2016.

Inleveren kopij vóór 22 november.

Redactieadres: Arnhemsestraat 149, telefoon 0575-562522

E-mail: redactie@leuvenheimsbelang.nl

Website: www.leuvenheimsbelang.nl

Agenda

30 oktober 14.00 uur Spelletjesfestijn in 't Buurthuis

12 november 19.30 uur spelletjesfestijn in 't Buurthuis

Van de bestuurstafel

We genieten nog heerlijk van de mooie nazomer en zitten geloof ik nog in de opstartfase, want er is niet veel te melden. Mark Donatz en Jaap Wijgman zijn weer hersteld van hun heup- en knieoperatie en lopen weer als een 'kievit'. Het idee voor de culturele avond voor het najaar kan door omstandigheden geen doorgang vinden. We zullen ons nog beraden of dit met een ander onderwerp wel lukt of dat het uitgesteld wordt naar het voorjaar.

Op initiatief van de Oranjecommissie hebben De Rietgors, de Jeugdcommissie, het Leuvenheims Belang en de Oranjecommissie de handen ineen geslagen om de wensen voor elektra, een buitenopslag en een amfiteater op het schoolplein te realiseren met mogelijk behulp van de nieuwe provinciale subsidie voor leefbaarheids-initiatieven.

Van 10 tot 18 oktober zullen er wegwerkzaamheden aan de Metelerkampweg plaatsvinden, alle aanliggende bewoners hebben hierover een brief ontvangen. De Buurt Preventie App werkt goed in Leuvenheim. Al snel werd een illegale stort van drugsafval ontdekt en doorgegeven. Zit u nog niet op de buurtpreventie app, meld u zich dan alsnog aan bij: m.gorssel@planet.nl

Ina Boot, secretariaat@leuvenheimsbelang.nl

Telefoon: 0575-564953

Herhaalde oproep!

Met ingang van dit nummer gaat de Schans haar veertigste jaargang in, maar ook het 25ste jaar dat Lies de redactie doet van dit onvolprezen en veelgelezen contact- en mededelingenblad.

Ik heb in een eerder stadium al een oproep gedaan met de vraag of er iemand is, die zitting wil nemen in de redactie van de Schans. Tot nu toe, jammer genoeg, zonder resultaat.

Lies heeft nu echter officieel aangekondigd na deze jaargang definitief te willen stoppen met haar redactiewerkzaamheden voor Van Schans tot

Wildbaan. Zij wil nog wel aanblijven om verslag te doen van bijzondere gebeurtenissen en voor het schrijven van een in memoriam.

Bij deze doen wij dus een hernieuwde oproep.

Wie voelt zich geroepen om het redactiewerk van de Schans onder zijn of haar hoede te nemen. Het kan ook door twee personen worden gedaan. Het gaat dus om het verzamelen van de kopij, deze op juiste volgorde plaatsen, mailen naar de drukker en de kant-en-klare boekjes ophalen en bij de bezorgers afgeven. De advertenties worden door de penningmeester gefactureerd en geïnd. En de teksten worden ook nog nagekeken op taal- en spelfouten door een andere dorpsgenoot. Er zijn dus meerdere personen betrokken bij de Schans. De Schans wordt goed gelezen in Leuvenheim en ook daar buiten. Het zal toch niet zo zijn dat na 40 jaar er geen Schans meer verschijnt? Kijk eens om u heen, is er iemand die interesse heeft om de redactie te vormen? Voelt u zich aangesproken? Ik hoor graag van u. Voor informatie en/of reacties kunt u mij bellen of mailen.

Mark Donatz, voorzitter@leuvenheimsbelang.nl
Telefoon: 0575-564433 of 06-40370589

Uit de school geklapt

nieuws vanuit De Rietgors, door Marisa Verdegaal

De leerlingen van De Rietgors hebben een goede start van het schooljaar gemaakt met het Jeeloproject "Omgaan met elkaar". Het project gaat over het waarderen van verschillen tussen mensen. De leerlingen hebben nagedacht over de volgende vragen: hoe ga je met elkaar om op school, thuis, in de buurt en in de maatschappij? Heb je respect voor elkaar? Wat hoop je te kunnen verbeteren? Hun wensen hebben ze verbeeld op een minischilderij onder begeleiding van Mark Kramer, kunstenaar en vader van Juul en Saar. Elke groep volgde opdrachten op het eigen

niveau. Zo keken de leerlingen van groep 3/4 vooral naar de omgangsvormen in de klas en in het gezin. Ze leerden ook over gezinnen van vroeger en het speelgoed waarmee kinderen toen speelden

en de liedjes die gezongen werden. Ze maakten hun eigen stamboom en een tijdbalk van hun eigen leven. De leerlingen van groep 7/8 leerden over discriminatie en racisme en hoe dit in de tweede wereldoorlog tot uiting kwam. Ze zijn ingegaan op de multiculturele samenleving en leerden over de kern en leefregels van verschillende godsdiensten. De leerlingen van deze groepen kregen als opdracht om een interview te houden en hiervan een verslag te maken of een artikel te schrijven voor de krant. Ook dit project is interactief en levendig gemaakt door het uitnodigen van verschillende experts. Zo vertelde een medewerker van organisatie Lindenhout over pleegzorg en vertelde een predikant enthousiast over het ontstaan van het Christendom in Nederland en de leefregels van Christenen. Ook is een journalist uitgenodigd om te vertellen over hoe je een goed interview maakt en hoe een krant wordt gemaakt. Afgelopen week kwam er als afsluiting van het project een verhalenverteller op school die een prachtig verhaal vertelde dat mooi aansloot bij het thema.

Misschien heeft u inmiddels ons mooie, kleurig opgeknapt schoolplein gezien? Vorig schooljaar hebben de leerlingen in het kader van het Jeeloproject "Inrichten van je eigen omgeving" hiervoor een ontwerp gemaakt. Tijdens de zomervakantie zijn er een aantal ouders mee aan de slag gegaan en het resultaat mag er wezen!

Na de herfstvakantie starten de leerlingen met het volgende project: "Maken van je eigen product". Op de komende kerstmarkt zullen er verschillende zelf gemaakte spullen door de leerlingen verkocht worden. We zijn ook te vinden op Facebook!

Grandioos Spelletjes Festijn

door Jeroen Booij

een activiteit van de Oranjecommissie

De zomer en het Oranjefeest liggen ver achter ons, maar met het lengen van de nachten is er natuurlijk nog een traditie die niet uit ons dorp valt weg te denken: de Grandioze Schiet- en Spelavonden - vanaf heden omgedoopt tot Grandioos Spelletjes Festijn.

We hebben vanaf dit jaar ook een middag aan het programma toegevoegd. Daarbij zijn er een aantal nieuwe oud-Hollandse

spelletjes te spelen. En zo zal in oktober en november het Buurthuis weer worden omgetoverd tot een waar speelparadijs, waar kan worden gesjoeld, geknikkerd, gekegeld, op blikken worden gegooid en geschoten op pijpjes en schietschijven door jong en oud. Niet alleen gezellig – er vallen bovendien allerlei prijsjes en prijzen mee te winnen. Van keukengerei tot kip en van stuiterbal tot slagroomtaart.

Iedereen uit Leuvenheim en directe omgeving is welkom - van 5 tot 95 - om zich onder te dompelen in ouderwets speelplezier. En natuurlijk voor een glas van het een of het ander, al dan niet in combinatie met gloeiend hete bitterballen. Want van lekker spelen en schieten wordt men hongerig en dorstig.

Bij het ter perse gaan van dit blad, hebben we de eerste spelletjes- avond er al op zitten (zie de hierbij afgedrukte foto's). Maar op zaterdagmiddag 30 oktober om 14.00 uur en op zaterdagavond 12 november om 19.30 uur, bent u allen van harte welkom in het Buurthuis. Tot dan!

Voor de laatste keer achter het stuur van de Buurtbus

Brummen, 11 juli 2016, afscheid van Ben Cornelissen

Het is alweer even geleden, maar op maandagmiddag 11 juli reed Ben Cornelissen voor de laatste keer als chauffeur van de Buurtbus (BBL) het traject Leuvenheim-Brummen-Zutphen. Omdat hij binnenkort 75 jaar wordt moet hij helaas - na bijna 9 jaar - als buurtbuschauffeur stoppen. Dat zijn nou eenmaal de regels van de vervoersmaatschappij. Deze laatste rit is echter niet geheel ongemerkt voorbij gegaan, want de bus was voorzien van vrolijke teksten die aan duidelijkheid niets te wensen overlieten. Bij Café Concordia werd Ben opgewacht door z'n echtgenote, familie, vrienden en een groot aantal collega-chauffeurs. Voorzitter Rein Put memoreerde de inzet en gedrevenheid van Ben en als de chauffeur die in 2013 geconfronteerd werd met een agressieve passagier die de Buurtbus wilde kapen. Overigens een vruchteloze poging, want Ben wist dit door adequaat optreden te voorkomen. Als dank ontving echtgenote Marie een bos bloemen en Ben een enveloppe met inhoud. Tenslotte werd nog een gezellig uurtje nagepraat op het terras van Concordia.

John Bennink

Buurtkanaal is jarig: één jaar verbinden

door Chris Frencken

De buurtverbinders hadden in september wat te vieren. Het online dorpsplein www.buurtkanaal.nl bestond precies één jaar! Buurtkanaal is de interactieve website in de gemeente Brummen waarmee bewoners, organisaties en ondernemers elkaar op een leuke en ongedwongen manier kunnen leren kennen. Samen maken we zo een leukere buurt.

Het afgelopen jaar hebben de buurtverbinders goed hun best gedaan om het platform onder de aandacht te krijgen. Vanuit Buurtkanaal zijn twee leuke laagdrempelige en gezellige wandelingen georganiseerd in Oeken en Leuvenheim. Via de website zijn ook een aantal matches tot stand gekomen van mensen die elkaar via het platform hebben kunnen helpen of een leuk initiatief gestart zijn.

Doe ook mee!

Buurtkanaal brengt jouw woonomgeving dichterbij: zo kom je er sneller achter wat er in jouw buurt speelt, wie je waarmee kan helpen en aan wie je hulp kunt vragen. Inmiddels doen ruim 300 bewoners mee en het wordt alleen maar leuker als er meer mensen actief zijn op de site. Schrijf dus ook in via www.buurtkanaal.nl en laat een leuk bericht achter.

Afscheid van de Maartensplaets

een gesprek met Ria, Tom en Dennis

Na bijna 15 jaar werkzaam te zijn geweest op de Maartensplaets in Leuvenheim, zijn Ria de Jong (64) en Tom de Greeuw (68) toe aan een welverdiend pensioen. Samen met Umit, hun pleegzoon, verhuizen ze op 1 november naar een leuke woning in Olst. Maar niet voordat er op zaterdag 29 oktober een groots afscheidsfeest wordt gevierd.

Ria en Tom komen beiden uit het onderwijs. In hun huis was altijd plaats voor meer en zo kwam de extra zorg vragende Umit in hun leven. Na het onderwijs vaarwel te hebben gezegd, gingen ze werken op een grote zorgboerderij in Breda om enkele jaren later naar Brummen te verhuizen en te gaan werken op de Maartensplaets, die toen nog gehuisvest was in een boerderij aan de Den Broekweg in Oeken. Het onderkomen daar werd te klein en aangezien men daar niet mocht uitbreiden en er een mooie ruimte in Leuvenheim te koop stond, werd er verkast naar de Arnhemsestraat 155.

Naast Ria, Tom en Umit, deden ook Dennis, Anna en Anouk, jong volwassenen met een beperking, hun intrede op de zorgboerderij, die deel uitmaakt van de Stichting Heimdahl.

Anne is in 2006 naar Amsterdam vertrokken om daar in een woongroep te gaan wonen en binnenkort zal ook Anouk de Maartensplaets gaan verlaten om in Zutphen een zelfstandig leven te beginnen. Dat betekent dat er naast vervanging voor Ria en Tom, ook ruimte is voor twee nieuwe bewoners.

Op dit moment is de sollicitatieprocedure in volle gang. Men is op zoek naar een geschikt duo: een echtpaar, een stel, man of vrouw, dat maakt niet uit, als ze maar met dezelfde inzet aan het werk willen als Tom en Ria altijd hebben gedaan.

“Eigenlijk kun je niet spreken van werk, het is een vorm van leven. Op de Maartensplaets doen we aan omgekeerde integratie. We staan open voor de buitenwereld en willen dat onze bewoners zich kunnen handhaven in de huidige maatschappij en zich daar plezierig bij voelen. Wij hebben in al die jaren dat we hier wonen dan ook al veel mensen van buiten over de vloer gehad. Zowel uit Leuvenheim en Brummen als ook elders. Onze bewoners mogen dan een verstandelijke beperking hebben, voor ons zijn alle mensen gelijkwaardig. Mensen met een beperking hebben andere kwaliteiten. Kwaliteiten waarvan wij in de loop der jaren nog veel hebben kunnen leren”, aldus Tom.

Dennis blijft op de Maartensplaets wonen. Dagelijks fietst hij op en neer naar Brummen om boodschappen te doen en iedereen die hij tegenkomt wordt vriendelijk begroet en met velen maakt hij graag een praatje. Dennis werkt het meest in de tuin, maar samen met Tom verzorgt hij ook de maaltijden. Op mijn vraag wat hij er nou van vindt dat Ria en Tom weggaan, antwoordt hij: “Ik vind het wel jammer, maar ik snap goed dat Ria en Tom hier niet altijd kunnen blijven. En ik hoop dat er een leuk echtpaar hier komt wonen, zo van

een jaar of veertig”.

Zolang er echter nog geen vervanging voor Ria en Tom is gevonden, zal Bram, een van de vaste medewerkers, de honneurs waarnemen.

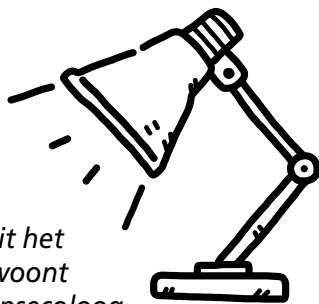
Aan de ene kant verheugen Ria en Tom zich op hun nieuwe leven in Olst, maar afscheid nemen van de Maartensplaets doe je niet zo maar. De Maartensplaets, waar de deur altijd open staat voor burens en vrienden die om tien uur 's morgens gezellig koffie willen komen drinken. Waar in juni het zomerfeest wordt gevierd met zang, muziek, gedichten en verhalen en niet te vergeten een optreden van Cor en Kuuk, de twee handpoppen die elk jaar door Bram en Dennis tot leven worden gebracht en waarbij op humoristische wijze weer een heel jaar onder de loep wordt genomen. Maar ook het kerstfeest is een weerkerend jaarlijks hoogtepunt, waarbij het Maartensplaetskoor, bestaand uit “eigen volk” aangevuld met burens en andere vrijwilligers, zich van haar beste kant laat horen, de houtkachel in de blokhut gezellig snort en het tijd is voor een eigentijds kerstverhaal en veel lekkere hapjes.

In Olst betrekken Ria en Tom een huurwoning op het terrein van een grote zorginstelling. Als ze zin en tijd hebben kunnen ze altijd nog hun diensten aanbieden, maar verplicht is het niet. Het stelt hun gerust, dat mocht er iets met hen gebeuren, Umit daar verzekerd is van een goede verzorging. Wij wensen Ria, Tom en Umit een zonnige toekomst en veel plezier in hun nieuwe onderkomen in Olst.

LH

Uitgelicht

In de rubriek "Uitgelicht" vestigt Paul Opdam onze aandacht op bijzondere verschijnselen uit het rijke landschap in en rond Leuvenheim. Paul woont aan de Hoofdstraat en is van beroep landschapsecoloog. Tot aan zijn pensionering werkte hij als hoogleraar in Wageningen. Hij maakt deel uit van het Landschapsnetwerk Brummen. Meer weten over het Brummens landschap? Kijk op www.landschapsnetwerkbrummen.nl

Over poederzwamgasten en wortelende boleten

In dit jaargetijde staan onze bossen altijd vol met paddenstoelen. In normale jaren tenminste. Maar wat je ook van dit jaar kan zeggen, normaal is het in ieder geval niet. Ik schrijf dit eind september, het is al weken droog en de weermannen en -vrouwen juichen het ene na het andere warmterecord de ether in. Daar houden paddenstoelen helemaal niet van, dus je ziet er nog nauwelijks een. Nou kan het best zijn dat wanneer u dit leest de regen met bakken uit de hemel komt. En dan moet je eens zien hoe snel het vol staat met *wieltjes*, *aardappelbovisten* en *rode zwavelkoppen*.

Het Leuvenheims bos kent een enorme rijkdom aan paddenstoelen. Je ziet regelmatig groepjes paddenstoelenexperts in excursieverband diep gebogen naar iets kleins en spannends op de grond staren. En dat kan zomaar een *uiltige slijmkop* of een *geurende gordijnzwam* zijn. U moet maar eens klikken op <http://waarneming.nl/gebied/view/191999>. Dan komt u op een website waar liefhebbers hun natuurwaarnemingen registreren. Normaal gesproken stikt het in oktober daar van waarnemingen van paddenstoelen. Daarbij zijn ook opvallend veel zeldzame soorten (op de website in rode letters weergegeven). Vaak kun je ook een foto bekijken.

Maar waarom zijn onze bossen zo bijzonder voor paddenstoelen? In augustus stonden er een paar mooie exemplaren van de *wortelende boleet* langs de Hammelerweg, ter hoogte van landgoed Den Bosch. Zo'n paddenstoel leeft maar kort dus ze zijn er niet meer. Hoewel, eigenlijk is dat niet helemaal waar, want een paddenstoel is een deel van een schimmel die onder de grond leeft, en die is er altijd. Voor de voortplanting vormt de schimmel soms paddenstoelen, en deze zitten vol met sporen. Deze sporen worden door de wind en door dieren verspreid en kunnen het begin zijn van een nieuwe schimmel. Deze schimmels werken vaak samen met bomen. Ze breken hout en bladeren af en de stoffen die vrijkomen, vormen voedsel voor planten. Schimmels zijn dus een schakel in de kringloop van het ecosysteem. Zonder

deze bodemschimmels groeien bomen niet, of ze zijn veel gevoeliger voor ziekten. Zo komen wortelende boleten graag voor in combinatie met eiken. Wortelende boleten zijn tegenwoordig in onze streken wat talrijker dan voorheen. Een toename die wordt toegeschreven aan het warmer worden van het klimaat. Op veel plaatsen elders in Nederland is de soort schaars. Maar dat ze uitgerekend langs de Hammelerweg staan heeft alles te maken met de ouderdom van die plek. Onze bossen zijn zo bekend onder paddenstoelenliefhebbers omdat het wegenpatroon al zo oud is. Op kaarten van twee eeuwen geleden staan paden die er nu nog zijn.

De bodem heeft dus de tijd gehad om zich te ontwikkelen. En er is nog iets. Omdat de bodem zo nat en zompig was, zijn de wegen vaak op dijkes aangelegd. Dat geldt ook voor de Hammelerweg. De wind en zwaartekracht zorgen er dan voor dat bladeren van de bomen van het dijke worden gewaaid. Daardoor is de berm schraal, arm aan voedingstoffen. En dat is weer prima voor vele soorten paddenstoelen. Ga snel kijken!

Wortelende boleet, Hammeler weg Leuvenheim, augustus 2016. Foto Claire Vos

Werken voor VSO in Cambodja

Onze dorpsgenoot, Kees Schippers, heeft zich een aantal jaren na zijn pensionering, hij was docent onderwijskunde aan de HAN in Arnhem, (PABO), aangemeld als vrijwilliger bij VSO. Het uitgangspunt voor Kees is steeds geweest, om samen met de mensen het onderwijs te verbeteren, passende bij de situatie, historie en mogelijkheden. Voorwaarde is het samenwerken met een counterpart uit het land zelf om de voortgang zo optimaal mogelijk te maken. Zijn eerste plaatsing was in Ethiopië, in Jimma. De jaren daarna is hij nog drie keer terug geweest op verschillende plaatsen in Ethiopië. In maart 2015 was alles rond voor een plaatsing in Cambodja aan een Teacher Training College, toen hij om gezondheidsredenen, een week voor vertrek, verstek moest laten gaan. In januari 2016 kwam het groene licht, hij mocht weer gaan! Op 12 juni vertrok hij, via Dubai en Ho Chi Minh, naar Phnom Penh. Het woord is aan Kees.

Cambodja, de eerste weken

door Kees Schippers

Na twee weken in Phnom Penh, de hoofdstad van Cambodja, blik ik terug op de afgelopen weken; de training die alle VSO vrijwilligers volgen voordat er afgereisd wordt naar de plek waar je de komende maanden zult leven en werken.

Deze informatie en training in het land zelf heb je echt nodig om je hier thuis te voelen.

We worden met de tuk tuk opgehaald en gebracht, volgen taallessen in Khmer, krijgen informatie over allerlei onderwerpen: geschiedenis, cultuur, politieke situatie, veiligheid, wat moet je doen en laten, informatie hoe alles werkt en wat handig is wanneer je over drie weken naar je definitieve werkplek afreist.

Groente en fruit kopen op de markt, iets drinken in een café, de rekening vragen, de weg vragen; de simpelste dingen worden heel pittig wanneer je net de landstaal Khmer leert. Lezen is onmogelijk, dus lichaamstaal, gebaren, aanwijzen, lukt soms.

Tijdens de citytour zien we wat meer van deze stad en de eeuwenoude Khmer cultuur.

De invloed van het Boeddhisme en van de Franse cultuur. Indo China behoorde tot de Republique Francaise. Je kunt het zien aan de indeling van de stad, brede boulevards. Zie hier de grandeur uit de Franse koloniale tijd.

Ik heb het voordeel dat ik met de VSO jeep naar Bantaey Meanchey reis: naar het noordwesten van Cambodja, op 40 km van de Thaise grens.

Het verkeer in Phnom Penh is een belevenis. Creatief links of rechts af, tegen de stroom in, dwars over de weg doorstekend verkeer en verkeerslichten die met een teller aangeven over hoeveel seconden je weer mag. Vooral 's

morgens tussen zes en negen is het feest in het verkeer. Honderden lage-cc-motoren; een hele stoet die staat te wachten en allemaal tegelijk optrekken en daartussen tuk tuks, bussen, auto's en vrachtwagens. Op de lage-cc-motoren hele gezinnen: vader voor, twee kinderen staand tussen zijn benen en moeder achterop. Ontspannen, helemaal geen stress, de kinderen die rustig om zich heen kijken. Met mijn collega's 's avonds oversteken naar een eethuis, daar is verstand en moed voor nodig!

Bantaey Meanchey is een kleine provincie stad.

De eerste dagen brengt VSO mij onder in een hotel om in de komende dagen kennis te maken met de staf van de Provinciale Teacher Training College. De huizenjacht staat ook op het programma, ik prijs mij gelukkig met een hete douche en wifi en tv op de eerste verdieping van een klein appartementengebouw. Het verlengen van mijn visa in Thailand staat ook nog op het programma. Intussen heb ik lepel en vork vervangen door de Chang Kah, de twee eetstokjes. Het valt mij op dat niemand lacht om mijn geknoei om met de eetstokjes rijst, vlees, vis en groenten naar binnen te krijgen.

Tijdens mijn eerste week in Bantaey Meanchey viert de PABO feest. Een groep studenten is klaar met de studie en is geslaagd. Wanneer ik er om acht uur ben is de vlag al gehesen. De opleiders en ook de directie zijn er. Ook kan ik met de andere mensen kennis maken. De geslaagden treden op met toneel, cabaret, zang, drama en Khmer dans. Het is een oeroude, traditionele dans. Ik ben echt onder de indruk.

De tweede week start om zeven uur 's morgens met het hijsen van de vlag en het zingen van het volkslied, gevolgd door mededelingen door studenten afgesloten met een gesproken

gebed door Boeddhisten. Alle studenten dragen een zwart-wit schooluniform. Deze week volg ik alle lessen als student, elke dag met een andere groep, vandaar dat ik alle leraren langs zie komen en hun lessen kan meemaken; Khmer, aardrijkskunde, biologie, geschiedenis, Engels, wiskunde, rekenen, moraal (burgerschapkunde) en sport. Er heerst een sfeer van welwillendheid en opgewektheid bij de studenten, ondanks het tijdstip van de dag of de vochtige hitte. De opleiding duurt nu nog twee jaar en wordt uitgebreid naar vier jaar. De lessen starten om zeven uur tot elf en dan van één tot vijf. Een lange dag!

Na een week kennen de studenten en ik elkaar wat beter en volg ik alle lessen op de stageschool primair onderwijs (basisschool). Het is een 'public' school die de armste kinderen opvangt. Veel kinderen in Cambodja gaan naar een 'private' school, daar is gewoon veel meer mogelijk.

Ik probeer alle lessen en klassen mee te maken. Maar op deze public school, waar de kinderen ook een schooluniform dragen, krijg ik steeds meer bewondering voor de kinderen. Het probleem hier? Leraren, die veel te laat komen, of niet komen en niemand weet waarom. Leraren die weggaan omdat hun mobiel gaat, naar buiten gaan en drie kwartier later weer binnen komen. Geen vervanging bij ziekte. Sommigen hebben een tweede baan en moeten daar dan zijn. Belangrijker zaken die eerst moeten gebeuren. De kinderen spelen dan buiten, of blijven binnen wanneer er geen leraar op komt dagen, zonder dat het een puinzooi wordt. Voor mij onbegrijpelijk!

Ook met de kinderen uit de diverse groepen praat ik via mijn vaste Khmer tolk en word veel wijzer. Het raakt mij te horen in welke leefomstandigheden deze kinderen meestal opgroeien en gewoon moeten werken. Hiv/aids is ook hier de oorzaak van veel ellende, maar ook ouders die het voor gezien houden en gewoon verdwijnen en de kinderen achterlaten.....

Tijdens de wekelijkse meeting vertel ik de leraren wat ik de afgelopen weken gedaan heb en waarom. In de komende tijd zullen we veel samenwerken en zullen we elkaar nodig hebben. De PABO heeft sterke mogelijkheden en ik zal mij inspannen om dat, waar ik voor gevraagd ben, waar te maken: versterken en ondersteunen.

Wanneer ik complimenten maak over de kinderen van de stageschool, op het terrein van de PABO, wordt het stiller, er volgt een pittige discussie. De PABO directeur die op het terrein de planten en de struiken bijwerkt en die heel veel naar Phnom Penh moet voor 'training' is namelijk ook verantwoordelijk voor deze basisschool.

De volgende dag geef ik samen met mijn Khmer tolk in de bovenbouwgroep op dezelfde basisschool een les beginnend Engels omdat er niemand is..... Na anderhalf uur verschijnt de juf en zegt dat we rustig mogen doorgaan met de les. Wij besluiten anders.....

“Wieg Huren”

en hoe het allemaal begon

Ze is een geboren en getogen Leuvenheimse. Maar zoals dat met Leuvenheimse meisjes vaak gaat: ze krijgen verkering, gaan trouwen en gaan dan ergens anders wonen. Zo ook met Susanne Rougoor – Unk. Met man en twee dochters woont ze al weer een aantal jaren in Brummen en is ze haar eigen bedrijf gestart: “Wieg Huren”. Het blijkt een gat in de markt te zijn en het begon allemaal na de bevalling van haar tweede dochter, Sterre.

Ze hadden voor haar een mooi wiegje gekocht, maar het enige wat ze deed in dat wiegje was huilen. De wieg was een mandje op een standaard. In haar kraamweek bedacht Susanne dat er een andere wieg moest komen. Een wieg met spijltjes moest het worden. Dan kon de kleine er doorheen kijken. De zoektocht van Susanne begon op Marktplaats. Maar zoals zo vaak op Marktplaats, was alles te ver weg of het bod werd te laag bevonden.

Gelukkig kon ze een wieg lenen van een oud-inwoner van Leuvenheim. Deze wieg had spijltjes. Het huilen bleef, maar Susanne was wel wat gelukkiger met deze wieg. Ze had afgesproken dat ze de wieg een paar dagen zouden gebruiken en dan weer terug zouden brengen. Bij het retour brengen van de wieg vroeg Susanne of ze een fles wijn, bloemen of geld wilde hebben voor het lenen. Op dat moment schoot het door haar hoofd: waarom zijn wiegen eigenlijk niet te huur? Een idee was geboren. Heel voorzichtig deelde ze haar plannen mee aan haar man, die meteen enthousiast reageerde, maar ook anderen reageerden heel positief op haar plannen.

Het begon met het kopen van een paar wiegen, matrassen en setjes bedlinnen. Er werd een gratis website aangemaakt en een Facebook pagina.

- smederij en rijwielhandel
- erkend gas- en waterfitter
- centr. verwarming, sanitair
- gereedschappen
- tuinartikelen

TEN BROEK

uw vakman sinds 1869

Voorsterweg 20
6971 GP Brummen
Telefoon 0575-561458

Ambachtstraat 46 Brummen
tel.: 0575 - 56 13 19

MAKELAARS en ASSURANTIEKANTOOR

Verzekeringen

Hypotheken

Pensioenen

Aan- en verkoop

Onroerend goed

Dan der Grift b.v.

Dan der Grift b.v.

Arnhemsestraat 66, 6974 AK Leuvenheim

Tel. (0575) 561522, Fax (0575) 565264

**Hans
Berkelder**

AUTOBEDRIJF

Zutphensestraat 136
6971 ES Brummen
Tel. 0575-561225
Fax 0575-562595

- APK keuringsstation
- Verkoop nieuwe en gebruikte auto's
- Inruil en financiering mogelijk
- Reparatie en onderhoud alle merken
- LPG inbouw
- Auto wasplaats

Ook ging Susanne zelf aan de slag met het maken van flyers. Ze had het niet durven dromen maar de aanvragen en like's op Facebook stroomden langzaam binnen. Het werkte dus! Na een klein half jaar proberen werd een domeinnaam gekocht en is de website de lucht in gegaan.

Er zijn veel verschillende redenen waarom aanstaande ouders een wieg huren. Het kan om financiële redenen zijn, of te maken hebben met de grootte van de woning, gemak (je hebt een wieg maar zo'n korte tijd nodig) en zo is er nog wel meer te bedenken. Onlangs heeft Susanne zelfs een wieg mogen verhuren aan een bekende zangeres! Die is ondertussen bevallen en de wieg is pas retour gekomen. Dat was wel even een kroontje op het concept "Wieg Huren". De wiegen worden verzonden per post of worden afgehaald bij verschillende ophaalpunten in Nederland. De wiegen worden gemiddeld 8 weken gehuurd en komen dan weer retour. Naast het verhuren van wiegen, tweelingwiegen als ook een bevalling bad, maakt Susanne, samen met haar moeder Riet, box-artikelen zoals kleden, hangmatten, vlaggenlijnen, slabbers, dobbelstenen en nog veel meer leuke dingen. Neem maar eens een kijkje op de website van "Wieg Huren". Zie de advertentie elders in dit blad. Wij wensen Susanne veel succes met dit leuke bedrijf.

LH

Geboorte

Woesthoff Motoren; een uit de hand gelopen hobby

Het zal niet de eerste keer zijn dat iemand van z'n hobby z'n beroep weet te maken. In dat geval kun je er zeker van zijn dat zo iemand elke dag met heel veel plezier naar z'n werk gaat. En zo iemand is Joost Woesthoff. Hij werd in Empe geboren. Na zijn schooltijd deed hij van alles en nog wat, hij is zelfs opticien geweest, maar de liefde voor motoren deed hem uiteindelijk besluiten om van zijn hobby zijn beroep te maken. Gestart in Goor, kwam hij via Warnsveld in Brummen terecht, waar hij inmiddels ruim 17 jaar zijn bedrijf in motoren runt. Wonen doet hij sinds een aantal maanden in Leuvenheim, waar hij een leuk huis kocht aan de Hoofdstraat en het daar erg naar zijn zin heeft.

In Warnsveld deden ze het bedrijf nog met zijn tweeën, maar hij kwam er al snel achter dat je zoiets in je eentje moet doen. Alhoewel, hij heeft wel hulp van een aardig meisje, die al het fotowerk doet en er loopt ook nog een klusjesman rond.

Het fotowerk is een belangrijk onderdeel, omdat tegenwoordig alles via internet gaat. De foto's die gemaakt worden van onderdelen gaan de hele wereld over en Joost beschikt dan ook over een wereldwijde klantenkring. Zag het zo'n zes jaar geleden op een zaterdag nog zwart van het volk in de zaak, die tijd is niet meer. Alle bestellingen gaan via de website. In Brummen is hij al vijf keer met zijn bedrijf verhuisd. Maar op de Hazenberg nummer 16 krijgen ze hem niet meer weg.

LH

Met Hugo aan de wandel

door Nicole Regelink

Nicole Regelink woont aan de Hoofdstraat en is bestuurslid van Leuvenheims Belang. Samen met hond Hugo maakt zij haar dagelijkse wandeling. Met oog voor haar omgeving en haar speciale gevoel voor humor, vertrouwt ze gedachten en belevenissen toe aan het papier.

Tijd is toch een raar iets hè. Te vaak kom ik het tekort, soms duurt het einde-loos lang, maar meestal vliegt het voorbij. Zo ook de afgelopen 9 jaar. Want zo lang wonen wij alweer hier in dit heerlijke Leuvenheim. En wat is er een hoop veranderd... Kind 1 en kind 2 zijn van huispubers gemetamorfoosd in volwassen mannen (in leeftijdsjaren volgens de wet dan he!) Er liggen geen briefjes meer op tafel waar iedereen is en wie er mee eten, we 'appen'. Jaja, zelfs ik kan dat. Mijn lief heeft er een paar grijze haren bij, ik ben natuurlijk gewoon precies hetzelfde gebleven, en Hugo? Ach, dat lieve Hubeest is van een stout eigenwijs klein hondje veranderd in een rustige nog eigenwijzere senior hond. (zo heet dat als ze ouder dan 8 zijn heb ik me laten vertellen.) Want een eigen willetje heeft hij op zijn oude dag echt wel. Liepen wij eerder kilometers door bos en weilanden, nu heeft meneer af en toe gewoon geen zin en laat dat zeer duidelijk blijken. Wel eens gezien? Zo gênant...gaat-tie gewoon op zijn rug liggen en het boeit hem niet waar dat is hoor. Nou en dan moet je van goede huize komen om hem weer op de pootjes te krijgen! Maar ach, we houden van hem. Het huis en de tuin zijn nu eigenlijk wel geworden zoals we het wilden, inclusief prachtige paddenpoel waar ik u al eerder van vertelde. Afgelopen zomer zo heerlijk naar zitten kijken. Dan voel ik mij net Erik, van het klein insectenboek, met die libellen, waterjuffers, kikkers, salamanders en al die andere diertjes om mij heen. 's Avonds de egels voeren en luisteren naar de uilen. Prachtig, zo blij dat ik hier mag wonen. Laatst vroeg iemand mij nog of ik er nog geen genoeg van had om in een saai dorp te wonen. Hij wilde hier nog niet dood gevonden worden. Nee, dacht ik toen bij mijzelf, en mensen zoals jij willen wij hier ook helemaal niet vinden dus hoepel maar gauw op! Saai...hoe kom je er bij, er gebeurt van alles hoor. Laatst nog een verdwaalde verwarde vrouw naar huis gebracht, de politie gebeld omdat om 6 uur 's morgens het alarm bij school afgang, volgende week naar het grandioze spelletjesfestijn in het Buurthuis en zo kan ik nog wel even doorgaan. Het is gewoon heerlijk wonen hier, niet in de laatste plaats vanwege alle aardige inwoners. Als ik met Huug over de Spankerenseweg loop voel ik mij net de koningin, ik wuif links en ik wuif rechts en dat alles met, volgens een voorbijganger, een grote grijns op mijn gezicht. Zo, dat was wel weer genoeg theater geneuzel, over tot de orde van dag. Over twee maanden is het al weer kerst, maar even Jeroen aan de jas trekken en de Leuvenheimse nachtegaaltjes bij elkaar zoeken. Hoe leuk zou het zijn als iedereen zich nou eens spontaan bij mij zou melden??!! Verstoppert heeft geen zin hoor, ik vind jullie toch wel! En als het zulk mooi weer blijft kunnen we misschien ook wel weer een keer gaan wandelen met een of andere versnapering onderweg... maar even Karin bellen.

U hoort van ons.

Aangeschoten

Op 24 februari 1958 ben ik geboren, samen met mijn iets jongere broertje Rein, in het huis aan de Arnhemsestraat 69 te Leuvenheim. Dit is de voormalige woning van Mientje van Knakkie. Enkele jaren later in 1965 hebben mijn ouders de dubbele woning van Johan en Bep Bierhof gekocht en zijn toen daar op nummer 61 gaan wonen.

Na de lagere school in Leuvenheim te hebben bezocht, ging de studiereis verder naar de MAVO in Brummen. Na de MAVO in 1975 ben ik als assistent verkoopadministratie gaan werken bij Lega Industrie BV te Zutphen. Dit bedrijf produceert visuele communicatie-middelen, zoals planningboards, whiteboards etc.

In 1976 leerde ik Marion kennen. Zij is op 27-9-1960 geboren in Ibbenbüren (Duitsland), en op 14-jarige leeftijd naar Brummen verhuisd. Toch mooi, dat een Duits meisje op een kaaskop valt. Marion werkt bij Primera in Brummen, en hoort daar eigenlijk bij de inventaris.

In 1978 riep de dienstplicht. Opleiding in Nijmegen voltooid bij de LIMOS (Luchtmacht). Hierna voor 9 maanden gedetacheerd op vliegbasis Deelen (beveiliging). Destijds was o.a. Dick Weggelaar (Brummen) mijn leidinggevende. Na mijn dienstplicht ben ik in 1979 gaan werken bij Remal Industrie BV in Brummen. Na 21 jaar trouwe dienst heb ik dit bedrijf verlaten vanwege een super aanbod van een leverancier. Ik ben nu alweer 16 jaar werkzaam bij Jack Muller BV te Wijchen (Staal Service Center) waar ik me bezig hou met de verkoop van voorgelakt plaatstaal in diverse coatings voor diverse afzetmarkten.

In december 1982 zijn Marion en ik getrouwd, het was toen barstenskoud, alles vroom je bijna af. In 1992 hebben wij het huis aan de Arnhemsestraat 61 van mijn ouders gekocht.

Veel verbouwd en veranderd, een mooie stek met een ruime tuin.

Op 30 november 1984 werd onze dochter Ilona geboren, om op 21-jarige leeftijd het ouderlijke nest alweer te verlaten, met de mededeling Lars

en ik hebben een huis gekocht in Zutphen (Leesten) en gaan samenwonen. In 2009 zijn ze getrouwd en werd het feest gevierd bij ons in de achtertuin.

Op tweede kerstdag 2015 werden wij verblijd met de boodschap dat onze kleinzoon Boaz was geboren. Een prachtig kereltje.

Verder loopt er nog een Golden

Retriever (de derde) bij ons rond, en het komt voor dat meneer uit de tuin aan komt lopen met een merel in zijn bek. (goed voor het evenwicht in de natuur)

Verder wonen wij in een rustige buurt, met als voordeel dat er in onze buurt een hele handige man woont, die bijna alles kan (ik zal geen naam noemen). Ik geef de pen graag door aan mijn burens, Gerrit en Janneke Reinders, op nummer 63,

Groetjes, ook namens Marion,

Wandy Gronouwe

eten, drinken & cultuur

Uitspanning de Vrolijke Frans is een authentiek café-restaurant in het buitengebied van Brummen. Wij staan voor u klaar met:

- uitstekende keuken met veel streekgerechten
- accommodatie voor feesten en partijen
- livemuziek en evenementen
- bedrijfsuitjes en -bijeenkomsten
- gezellige terrassen
- vrolijke gastvrijheid

bel 0575-561219 of mail info@devrolijkefrans.nl
meer informatie op www.devrolijkefrans.nl

Grand Pasteur

Chocolatier
Anne Grootherder

Arnhemsestraat 21
6971 AN BRUMMEN
06 - 53 999 570

info@grandpasteur.nl
www.grandpasteur.nl

Uw warme bakker aan huis

Huis-bakker Helga:

- * bezorgt ambachtelijke producten van de warme bakker bij U thuis;
 - * heeft een volledig assortiment van brood en banket om uit te bestellen;
 - * rekent geen bezorgkosten.
- Zie ook: www.huis-bakker.nl

Helga Woertman
E-Meel Helga@huis-bakker.nl
Thorbeckestraat 60
6971DD BRUMMEN
Tel. 0575-563 971
Mob.(06) 10 25 09 86

De reparateur voor schadeherstel
en spuitwerk voor alle automerken!

Telefoon 0575 566006 Rhienderstein 20, 6971 LX, Brummen
www.autoschadevospartners.nl - info@autoschadevospartners.nl